

TELEGRAFUL ROMÂN.

N^{ro} 4. ANUL X.

Cîbiiș. 14. Ianuarie. 1862.

Телеграфъ есе де доъ опі пе центро-мъль: Жоіа ші Дѣминека. — Прензмерациеа сефаче дн Сібіиș ла еспедитѣра фоеі; пе аффаръ ла ч. р. поще, къ бані гата, прин скрісорі франкате, адресате кѣре еспедитѣрѣ. Прегізіл прензмерациеі пентрѣ Сібіиș есте пе ан 7. фл. в. а. еар пе о жметте де ан 3. фл. 50. кр. Пентрѣчелеалте пѣрді але Трансильваніеі ші пентрѣ провин-

челеа дин Монархіѣ пе ан 8. фл. еар пе о жметте де ан 4. фл. в. а. Пентрѣ принч. ші депі стрѣне пе ан 12. ф. пе 1/2 ан 6. фл. в. а. Інсерателе се пѣтескѣ пентрѣ Анжіеа бѣрѣ къ 7. кр. шірѣа къ літере мѣл, пентрѣ а доза бѣрѣ къ 5 1/2 кр. ші пентрѣ а треіа пенепіре къ 3 1/2 кр. в. а.

Timisióra 1-u Ianuarie 1862. *)

Ortodocsi'a noastră si Carlovitiulu.

Unu cuventu ocasionalu cătra romanii dreptu credinciosi din Austri'a.

Credu ca nu mai esiste romanu dreptu credinciosu in imperati'a Austriei, carui sa nu fiă cunoscute si simțite fatalele urmari ale necanonice si nefirescei noastre legature de ierarhi'a serbėsca din Carlovitiu.

Sant'a noastră biserică, dupa cuventulu mantuitoriului, dupa inveliatur'a apostoliloru, dupa prescriptele concilielor ecumenice — biserică populară si natiunală, prin Carlovitiu devenise institutu de propaganda straină, si intr'o parte mare e încă si adi unu monopolu de interese natiunale si materiale straine.

Asia nu mai pôte remanê!

In politica si preste totu in cele lumesci — pôte unulu si altulu sa aiba dreptu de a dispune cu noi dupa arbitriulu si interesulu seu, cu noi cei materiali si trecatori, prin puterile sele materiale si trecătorie; dar in biserică, unde omulu apare — nu ca supusu, ci ca crestinu liberu, ca spiritu, aci numai orbi'a si ticalosi'a noastră propriă a pututu si mai pôte sa ne subjuge voiei, interesulu si capritiulu strainu!

Voi'a noastră, interesulu nostru celu sufletescu, dorinti'a noastră cea prea legitimă — aceste d'in plansorile si petitiunile cele multe, ce de vreo 30 de ani încôce facuramu in această privintia, sent destulu de cunoscute tronulu, patrielor noastre diferite si gubernieloru lor, ba sent cunoscute — sem convinsu — si coreligionariloru nostri frati serbi.

Diet'a ungrėsca din 1847/8 in articolulu seu de lege XX. § 8 luase intr'o parte o notiția provisorie despre aceste, dar — fără rezultatu.

Gubernulu imperatescu, anume celu mai pocitu alui Schwarzenberg — Bach, precandu in organulu seu de publicitate „Oesterreichischer Correspondent“ d'in 28 Martiu 1851 Nr-85 refușă cu indatinatulu seu cinismu numeroșele noastre petitiuni si plansori politico—natiunale, la urma nu putu marturisi, ca pretinsiunile noastre in privinti'a biserice si școlorloru noastre, anume rugarea noastră pentru despartire de ierarhi'a serbėsca, in privinti'a aministrativă, si pentru infiintarea unui sinodu generalu romanu, este deplinu drēpta si intemeiată, si pôte asteptă deslegare multiamitória.

In fine insasi maiestatea sea prea induratu nostru imperatu ne asecură prin altisim'a sea resolutiune d'in 27 Sept. 1860, data la rugarea celoru trei consilieri imperiali romani, cumca nu e încôntr'a restaurari metropoliei noastre natiunale, asiadara despartirei noastre de Carlovitiu; asemenea in altisimulu autogra'u d'in aceeași di cătra patriarculu Raiaciciu demandă maiestatea sea prea gratiosu, că d'in tienendulu sinodu sa se faca propusetiune motivată prin canône — spre multia-

*) Ni sa trimisu de insuș D. Autoru.

R.

mirea lipseloru si intereseloru ale romaniloru; ear in punctulu alu treile, totu in acestu preainaltu autografu se enuncia lamuritu, ca romaniloru d'in diocesele Aradului, Timisiórei si Vêrsietiuului debe sa se concēda cuvenita reprezentatiune la congresulu natiunalu.

Ba chiaru si celu mai mare antagonistu alu nostru, decurandu repausatulu patriarcu alu sêrbiloru — recunoscuse in prochiatiunea sea d'in Maiu 1848 dreptulu romaniloru de a avê metropoli'a lor natiunală, si promisese a ne partini realisarea acestui dreptu; dar durere, ca nu-si tienu promisiunea, dupa cum de comunu d'între archiepiscopii nostri sêrbi mai nici unulu nu afla de lipsa a-si tienê vorb'a dată romaniloru!

Noi romanii dreptu credinciosi d'in Austri'a, in număr de două milioane de suflete, putem dice, ca mai bine ca de unu seculu si jumetate sentemu — de si nu dupa dreptu si dreptate, dar in fapta — fără metropolitu; unu lucru precătu de daunosu pentru propri'a dezvoltare si fericire a poporulu romanu, pre atâta de stricaciosu in consecintiele sele pentru statulu publicu sêu patri'a întregă; cătra acēst'a unu lucru cu totulu anormu in biseric'a noastră.

Pana la anulu 1848 archiepiscopii Carlovitiului, carii intr'o fôrte micutia si precaria parte se alegu si prin concurenti'a romaniloru, purtau si titulu de mitropoliti ai „Natiunei Romane“; ear' dela acelu anu încôce, de candu archiepiscopulu Raiaciciu prin o adunare de poporu curatu serbėsca se prochiama si prin monareu se recunoscu de patriarcu, elu depuse chiaru si acelu titlu, numinduse acumu — pre catu seiu eu — „patriarculu tuturor serbiloru, bulgariloru si alu Iliriculu.“

Deci repausandu acumu patriarculu serbiloru, Baronulu de Raiaciciu, carele de si nu dupa dreptu si dreptate, nu in intiesulu santei scripture si alu canóneloru, dar' prin puterea luata dela stapenirea lumēscă si pe temeiulu fiptiunei politice, că cumu densulu aru fi fostu si alesulu romanilouu, in fapta esercea drepturele cuvenite mitropoliei romane, fără inse a implini si datorintiele aceleia, — sum convinsu, ca in totu dreptu credintiosulu romanu desteptu si onestu trebue se se nasea intrebarea: „Ce se facă, cum se se pôrte romanii fatia cu obvenind'a nouă alegere de patriarcu, ori archiepiscopu si metropolitu alu Carlovitiului?“

Combinandu eu această intrebare seriôse, cum merita ea, si consultandu-me asupra ei si cu alti barbati de autoritate si competintia, afflu de lipsa a comunică aice parerea, ce-mi formaiu in această privintia, lamurindu-o pe fatia fără tóta rezerv'a.

Eu socotescu, ca alegerea pentru scaunulu vacantu se va face că pana aci, adeca in conformitate cu §. 63 alu rescriptulu dechiaratoriu din a. 1779, va se dica, prin congresulu „NATIONIS ILLYRICAE.“ Se pôte ca alegerea seremana strelușu lenga privilegie si rescripte, desemnandu adeca numai archiepiscopu si metropolitu, pe carele apoi grati'a monarhu-lui l'aru inestr'a earasi cu titulu de „Patriarchu“ Pentru noi totu atata. —

Deci se vedem cine, și cum este chemat a lua parte la această alegere, — firesce după normele anormale de până acum, fiindu că altele deocamdata nu avem, precum nici speranța de a esopera alari pe usioru.

Mai înainte de toate oserbam, ca dieces'a Transilvaniei și cea a Bucovinei, de și Carlovitiul pretinde, ba și deprinde întru catuya asupra lor supremati'a metropolitană, la alegerea această nu ieu parte de felu; pentru ca, de și la actele de alegere din anii 1790, 1837 și 1842 fusesera chemați și episcopi din Ardeal și Bucovin'a, dar' nici în lege nici în faptă nu se afla urma, despre participarea lor la acele alegeri, apoi și acela faptu istoricu, ca la alegerile din anii 1744 și 1749 Brasiovulu tramisese cate doi ablegati, fii și remaso fara totu efectulu positiv de dreptu; de unde urmédia, ca supremati'a Carlovitiului acestoru diecese romane, cu mai multu că unu milionu de romani, e curatu impusa și sustinuta cu puterea, fara nici unu temei de dreptu politicu ori canonicu; de unde se întielege, ca continuarea ori perenarea acestei anormitati, acestui abusu violinte, ar' fi unu pecatu strigatoriu la ceru — mai alesu pentru romanii, carii sar' invoi și ar' conlucra la ea.

La alegerea capului metropolitanu din Carlovitiu concurgu următoarele șapte diecese: a Aradulu, a Baciului, a Budei, a Carlstadtului, a Paeratiului, a Timișorei și a Versietului, precum și archidieceș'a Carlovitiului.

Aceste diecese tramitu toate la olalta 75 de deputati alegatori, 25 din cleru, 25 din militia și 25 din civili, carii toti formédia congresulu „Nationis Illyricae.“ Alegerea acestoru deputati se face prin diecese sub conducerea și supravighierea episcopilor, carii prin urmare, anutie în priviat'a clerului și civililor, au ocaziune a esercita cea mai deplina incurgere la acestu actu momentosu. Dar' această anomalia — tréca, ducasa, inse se vedem cum se repartiescu acesti 75 de deputati asupra sengurateceloru diecese.

Dieces'a Aradului alege 3 din cleru și totu atâti din civili; dieces'a Baciului 3 din cleru, unulu din militia și 4 din civili; dieces'a Budei 3 din cleru și 2 din civili; dieces'a Carlstadtului 3 din cleru și 10 din militia; dieces'a Paeratiului 4 din cleru, 6 din militia și 3 din civili; dieces'a Timișorei 3 din cleru, 1 din militia și 4 din civili; dieces'a Versietului 3 din cleru, 2 din militia și 5 din civili; în fine archidieceș'a 3 din cleru, 5 din militia și 3 din civili.

Asiudara diecesele mai mari și loenite de unu milionu de romani, adeca dieces'a Aradului cu vre o 440,000 de suflete, a Timișorei cu vre o 400,000 de suflete, și a Versietului totu asia de mare, aceste 3 diecese ce cuprindu mai multu că jumetate din întreaga provincia și poporatiune, ce iea parte la alegere, abie sent reprezentate la actulu alegeri nici cu atreia parte din întregulu numeru alu deputatiloru. Anume dieces'a Aradului, carea are celu mai mare numeru de romani și celu mai micu de serbi (că la 4—5000) ea se reprezenta numai prin 6 deputati; a Timișorei, sub carea sentu impartiti că la 300,000 romani, se reprezenta cu 9 și Versietulu, ce numera sub sine mai multi romani, și abea vreo 40—50,000 de serbi, se reprezenta cu 10 deputati la congresulu „Nationis Illyricae“, incatu deca romanii la alegerile de deputati, ce se facu în aceste diecese, s'ar' respecta deplinu, după cea mai strenga dreptate, ei totusi în totalitatea lor de peste unu milionu de suflete, n'aru puté fi reprezentați decatu cu vre o 15 barbati de ai sei; în faptă inse neci odata până acum n'au fostu reprezentați la congresele dein Carlovitiu cu mai multi decatu 5—6 membrii, fiindu ceilalti până la 70 de deputati serbi, asiudara reprezentantii minoritatii serbesei cam de 900,000 de suflete.

Bine, dieces'a Aradului de 440000 suflete — cu 6, — dieces'a Budei de 40000 suflete — cu 5, — a Paeratiului de vre o 100,000 suflete — cu 13, deca treispredece membri reprezentate după normele eustatôre la adunarea dein Carlovitiu, ori nu e această o satira, o ironia în sant'a Biserica! ori nu sémene această, că ou cu ou, cu reprezentatiunea politica a natiunii romane d'în Ardealu până la a. 1848, o reprezentatiune adi condamnata de tota lumea și desavutata prin însasi împératoriulu!

Deca omulu cu minte și cu consciintia combina mai adencu această ironica reprezentatiune a romanilor aci în congresu, și iea în consideratiune, cum că cam totu asia de ironica e reprezentatiunea noastră și în celelalte sfere bisericesci, nu pôte a nu deveni la supunerea și credint'a, ca, decumva autorii, normatorii și sustienetorii aceleia nu voru fi fostu, ori nu sentu condusi de celu mai spurcatu spiritulu alu nedreptatii, ei cu buna séma 'și voru fi facutu calcululu numai cu privintia la serbi, lasandu pe romani la o parte, în voi'a lor libera, de a-si cauta ei însii de sine, candu 'și voru deschide ochii și le va veni bine.

Această mi-se pare a urma chiaru și din nomenclatiunea „Nationis Illyricae“; pentru că, după cumu tota lumea scie, romanii nici candu n'au purtatu numele de iliri, nici u'au formatu parte întregitória a natiunei ilirice ori serbesei. De alta parte și aceea e adevératu, ca proprie nici serbii nu sentu „iliri“ și ea în seculi trecuti — după cum vedem din o multime de acte istorice, sub „iliri“ se întielegeau în Austri'a popórele ortodocse peste totu; dar' pare-mi-se aci regimulu bisericescu facu cu nomenclatiunea de „natiune ilirica“ chiaru asia escametagi în favórea natiunei serbesei, că și regimulu tierei dein „Ungari'a“ și „natiunea ugarica“ în favórea sementiei magiare!

Fia cum va fi, átata e securu; ca omu cu minte și de omienia nu pôte afirmá, cum ca în congresulu „Nationis Illyricae“ ce după rescriptulu dechiaratoriu e chematu a alege pe arhiepiscopulu și metropolitulu Carlovitiului, cele două milióne de romani ortodocsi din imperati'a Austriei — ar' fi catu de catu reprezentate, cu atatu mai putihu după dreptu și dreptate, cuviintia și santele principie ale bisericei. Deci dara unu crestinu bunu nici aceia va afirmá, cumcă acelu arhiepiscopu și metropolitu, ori patriarchu — după canóne; după adevéru și dreptate — aru fi metropolitulu romanilor și aru avé potestate legale asupra lor.

Din toate acestea după cuprinderea mea resulta, ca romanii au totu cuventulu și cea mai santa datorintia catra sine și fericirea sea, că, deca s'aru cere se concure și ei la alegerea noului arhiepiscopu și metropolitu, ori patriarchu dein Carlovitiu, această ei se o faca de buna vóia (sila fisica aci nu pôte esiste) numai asia, deca li se va concede tuturor, adeca și celóru din diecesele Transilvaniei și Bucovinei, și celoru dein a Aradului, Timișorei și Versietului — unu dreptu proportionatu și întru toate conformu cu alu fratiloru serbi; altmintrea nici decutu.

Deci deca prin grati'a imperatului, în urm'a nenumăratelu noastre plansori și rugari, ce voru fi diacendu și acum sub pulberele cancelarielu centrale, ni s'aru face deplina dreptate, atunci noi — credu că ne-amu servi de voturele noastre precumpenitórie — spre a ne alege metropolitulu nostru propriu, natiunelu, lasandu fratiloru serbi în liber'a lor vóia de a-si alege ei siesi capu bisericescu, patriarchu ori metropolitu — după placulu seu, și realizandu în acestu tipu candva despartirea administrativa a ierarhiei noastre de cea serbesca, fiindu ea intentiunea și dorint'a noastră nici a fostu nici pôte fi, că se domnimu noi prin majoritatea noastră asupra altora, precum domnira și domnescu ei cu minoritatea de seculi asupra noastră.

— Фостъл Конс. де локалуингъ ши референт ла Комисариатъ провинциале Гьстав Гроис а примитъ дн $18\frac{1}{6}$ Ianvarî konducerea Komitatъ Колош ка администратор.

— Май мълте жърнале не днштингеде деспре аднареа аша пмтидлоръ консервативъ веки, каре саъ днтмилатъ дн $13\frac{1}{1}$ Ian. ла Kont. Апои дн Карлсвергъ ши дъпъ о конслтаре ар фи депис, ка съ иесе пайнтеа лътеи къ вн програмъ, а къръи пнкте де кпметепиъ снтъ зрмътоареле: Съ се реститге реферинцеле де дрептъ днтре Короанъ ши попъли дн пнктылъ де стадисне пайнте де 1848, адекъ короана съ айвъ пътере авсолътъ дн афачериле ресвелече ши милитаре, дн фиинца май днпалтъ а финанелоръ, дн афачериле комерциали ши стръине. Дрептъриле диетеи знгърешти челе пайнте де 1848 ар фи съ се транспънъ ла тоате диетеле империялъи, фиреште къ атънчи ар тревъи съ се ревоаче конститъционеа дн Феврварий ши диплома дн Октомбре. — Май пайнте де тоате днсъ тревъе делътърат принчипъи знои репрезентациони империяли централе. Тоатъ провинция ар тревъи съ примеаскъ аспира са вн хотържт квот де контривъционе ши вн пмтер де рекръди, че тревъе съ пресетеже; деакъ короана ар авеа липсъ де май мълтъ, атънчи съ чеаръ ачгаста дела диетъ.

— Прекъм се азде мединцеле касей де жос дн Сенатъ империял пъ се вор дескиде дн 4 Февр. към ера хотържт, чи се вор змъна пълъ пъ ва испръви комитетълъ де финанъ лъкръриле сале. О. Д. П. вреа съ леде ачгаста амънаре де стадисл чел поъ. че аъ днтрат дн къестия знгъреаскъ.

— Се ворвеште къ актеле атингътоаре де лимба ромънъ ка офичиасъ дн дистриктъл Фьгърашъли ши Орашъл Хагер сар фи тримис дела канчелария аликъ ла гъвернъ, ка съ ши де опиниснеа. Оамении снтъ дикордади а шти, към се ва есприма гъвернъл чел поъ дн кавса ачгаста.

— „Wanderer“ вре съ шти дн извор секър, къ пъ сар лъкра акъма пентръ денъмпреа Архидъчей Райнер ка палатинъ, чи ка локалиторъ ал Унгарией, ши ачгаста аледере ар фи къзът пентръ ачгаста аспира ачгастъ Архидъче, пентръ къ ел пъ цине пичи де о партидъ, каре ар фи днаинте преокъпатъ прин врезн програм. Ел даръ ар пътеа фъръ парциалитате есамена тоате ши апои а фаче Домънълисъ днпърътеск дъпъ счиинда ши къпоечиинда са асфелиъ де рапорт, че и сар ведеа май потривит интереселор династией ши але деръи.

— Деспре проиектата кълторъи а Маистатей Сале днтпъратъли ла Унгария се ворвеште, къ о денътационе де марнади ар авеа съл инвите спре ачгаста кълторъи ши тот одатъ се ва дъче ши Локуиториял Kont. Палфи ла Виена, ка съ факъ М. С. рапорт деспре стареа Унгарией, дела каре апои ва атърна хотържреа М. С. дн треаба ачгаста.

— Шединцеле касей де сьс дн сенатъ империял се вор дескиде дн $28\frac{1}{16}$ Ianvar. ла 11 оре.

— Се ворвеште къ дн тоате пърдиле вн ла Министерия де финанъ планъри деспре операдионеле финанциали, каре днсъ пъ къприод алта, декът вн калкъл сипилъ към днтрпн шир де апи съ се десфакъ датория статъли, витьндъ проиектанци къ ачи е ворба, към съ се къштите бані гата дн чел май скърт тимп. Дъпъ „Sieb. Bot.“ планъл D. Mager дн Брашов ар фи афлат ла Министерия де финанъ апреуиреа къвинчиасъ.

— Жърнале магаре пъ даъ кредингъ штирей деспре о деслегаре фаворитоаре а къестисней знгърешти аша прекъмъ ачгаста саъ десфъшратъ дн „Waterl.“ Mag. Ors. днтреавъ, къ де внде а скосъ жърналь ачела ачгаста кътезатъ ши непосивилъ штире, апои зиче, къ пичи ел пъ цине къ непътингъ, ва дъпъ към се паре, лъвндъсе реферинцеле политиче але Мопаpxией ши Европей дн къмпънре, ар фи таре посивиле, ка деслегареа днтреварей знгърешти съ се черче, ел креде къ ши М. С. дореште днтъкареа ши пъ денагъ посивилитатеа, къ о прѣдпалтъ децисионе ар днаинта компланареа, днсъ пъ се днвоеште къ мижлоачеле ши модълъ компланърии пропъсе де „Waterland.“

— Лъи „Mag. Ors.“ се скрие дн Клъж къ дела канчелария аликъ трансилванъ вн тот май мълте ordinъциони скрпсе дн лимба германъ къръ гъвернъ, асфелиъ кът ачгаста се фаче тотъ май германъ, пълъ че ази мълне ва фи о адевърать локалуингъ.

— Ла плекареа Маистатей Сале дн Верона саъ фъкът маръи демонстрациони дн партеа тръпелор, че гарниconeазъ аколо. Еле аъ форматъ фъръ деосевире де арматъре, де градъи милитар ши де националитате деа лънгъл дръмълиъ ферекатъ спалире ши кънд а трекът пре динainteа лор днтпъратъл, еле лаъ салътат къ вивате ентъсиастиче дн тоате лимбеле.

— Дъпъ към се скрие лъи „Sieb. Bot.“ дн Елисаветополе дн мединца дн $13\frac{1}{1}$ Ianvarie са хотържт къ маиоритате авдикареа амполюацилор Албей де сьс. Д. сьпр. Komite пъ са алытърат ла ачгаста авдикационе.

— Дъпъ „Cronst. Zeit.“ а фостъ аколо дн 2 ши 8 Ianvar. къръ 4 оре диминеада ши $\frac{1}{2}$ 12 поаптеа вн къретър де пъмънт змор.

— Тот ачгаста газетъ зиче, къ дн Виена се лъкръ о леде електоралъ пентръ Диета Трансилванией, ла каре се цине дн ведеде репрезентационеа интереселор. Планъл де а днтпъръи Арделъи дн територия национале днкъ се май сьсцине.

— „Ost Vest.“ не днтпърътеште къ ч. р. poste се воръ десчиинда дн Ромъния ши се вор днфинца poste пъмънтене, дрепт ачгаста амполюации постали австриаки ар фи къпътатъ вокационе а примі сервиде аколо сьс кондициони фаворавиле.

— Тот ачгаст жърнал не днттингеазъ, къ дъпъ о весте вълъ вн пнкът дн петидионеа словачилор сар фи деслегат фавориторъи пентръ еи, къчи Маистатейа Са ар фи анълат ordinъционеа, дъпъ каре ши дн димнасиеле словъчешти съ фи лимба днвъдъмънтълиъ чеа магаръ.

— Диета Пръсией са дешкисъ дн $2\frac{1}{4}$ Ianvarî ла 12 оре диминеада де днсъш ределе.

— Маистатейа Са ч. р. а декорат не Архидъка Райнер дн рекъпоштиинда мерителоръ сале къ къръча чеа маре а ordinъли С. Стефан.

— Ла Канчелария трансилванъ аликъ съ се фи сьвърмит лъкръриле дн привинца органисърии изстицией пентръ Ардеал ши се аштеантъ чъмай реалтоарчереа Маистатей Сале, ка съ се аштерпъ спре санкционаре. Деспърреа жъстицией де администрационе съ фи евънчиатъ ши дн комитате.

— Къестиснеа сьрвеаскъ формаазъ вн евиетъ де репегите десватеръи дн консилиал министериялъ. Хотържреле конгресъли дн Карловицъ аъ съ се май черче одатъ дн Канчеларий, ка апои се съ поатъ аштерне Маистетъи Сале вн проиентъ.

— Дела примателе Унгарией са фъратъ дн зюа де вовотеаза католичилоръ дъпъ P. Narlo пълъ а фостъ днсълъ ла прънъъ 40 де мий фиорини дн галбені ши къръча чеа маре а ordinъли С. Стефан.

— Четим дн „Ost-Vest“ зрмътореле: Прекъм ам днцелесъ пъ са датъ дн зюа де кречивнъ, анълъ поъ ши вовотезъ солдачилор ромъни дн рециментъл Александръ, че гарнизонезе аичи, каре факъ май жъмътате дн фечоръи рециментъли ши цинъ атът де релиционеа греко-ортодокъ кът ши знитъ, прин зрмаре де ритъл ориентал, личендиъ а мерде ла висерикъ, де ши сьпретъмъл командант милитар а фост ръндъит ачгаста. Ачейа, каръи вреаъ съ теаргъ ла висерикъ аъ тревъит съ черъ личендиъ специалъ, дн време че ши солдации мосаичи аъ сьръвториле либере. Нои днтпъръшимъ ачгаста днтмпларе, ка Сьпракомандантълъ милитаре съ днпедече репегиреа еи.

— Дъпъ „Sürgöny“ са датъ дн партеа локалуингей знгърешти къръ кончероинтеле изпидициони инстръкицини, спре есекътареа ачелор прѣдпалте ordinъциони, прин каре са ordinат анълареа хотържрилор ачелор изпидициони, каре саъ днсогит ла протестъл пентръ десчииндарса диетеи знгърешти, саъ ачелор, каре пентръ примиреа постърилор де сервидъ ла органисареа поъ аъ днфератъ пре амполюади къ пъмпреа де тръдъторъи де патриъ.

— Сербовран днтпърътеште, къ Voivodina се ва аплачида пайнте де аледереа Патриархъли прин конгрес. Voivoda ва днвъръка внъ постъ дналт милитъреск ши се ва аледе дн треи де Маистатейа Са кандидади генерали де конгресъл национал.

Nr. 1—3

Edictu.

Prin acest'a se face dela Magistratul Cetatiei libere regiesci si Scaunului Sibiiului cá foru judecatorescu canoscutu, cumca sau 'voitu la acéea, ca se se dea prin licitatie la vendiare Casa de ospetaria din Ioselfstadt la „Leulu albu“ a lui Gottlieb si Cristine Cappel sub Nr-4 si 5. pretiuita cu 32828 fl. v. a. la care concura creditorii, si ca spre acéstá sau hotaritu 2 termine, in 15 Fevruarie si 15 Martie 1862. totdeun'a in Cas'a vendianda la 9 ore nainte de a miadi.

Doritorii de a cumperá se poftescu cu aceea, ca realitatea acéstá nu se va vinde mai estina, de catu cumu este pretiuita si ca conditiile vendiarei se potu vedea ici la judecata in órele oficiului.

Magistratul Cetatiei si alu Scaunului ca foru judecatorescu. Sibiu in 19 Decemvrie 1861.